

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnému **E. Z.**, bývajúcemu v **J. o vymoženie 1.189,67 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9 Er 831/2006, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2014 sp. zn. 8 CoE 78/2014, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2014 sp. zn. 8 CoE 78/2014 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2014 sp. zn. 8 CoE 78/2014 **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 13. júna 2006 sp. zn. SR 2007/06 Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením zo 15. marca 2013 č. k. 9 Er 831/2006-45 Okresný súd Levice exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil exekučné konanie podľa § 57 ods. 1, písm. g/ zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov vo väzbe na § 45 ods. 1, písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o rozhodcovskom konaní“). Súd prvého stupňa konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka, ktorá je súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú oprávnená v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu, je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom vo svojich dôsledkoch viedli k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52

a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež smernice Rady 93/13/EHS. Súd prvého stupňa poukázal tiež na rozpor úroku z omeškania priznaného rozhodcovským rozsudkom s dobrými mravmi. Z dôvodu neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, keď táto doložka sa prieči dobrým mravom, exekučný súd exekúciu v zmysle § 45 ods. 1, písm. c/ zákona o rozhodcovskom konaní zastavil.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre uznesením z 30. apríla 2014 sp. zn. 8 CoE 78/2014 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení uviedol, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie, preto návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na doplnenie uviedol, že zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodcovská doložka obsiahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku vyvolávajúcu hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že spotrebiteľovi bolo odňaté právo brániť sa a podať žalobu alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok na všeobecný súd, naopak rozhodcovská doložka nebola so spotrebiteľom osobitne vyjednaná a nútila ho neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Odvolací súd napokon konštatoval, že pokiaľ bola právomoc rozhodcovského súdu založená na neplatnom zmluvnom dojednaní – neplatnom dojednaní o rozhodcovskej doložke, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť spôsobilým exekučným titulom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014, 2 ECdo 233/2014, 2 CoE 155/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. augusta 2015

JUDr. Viera Petríkova, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Vanda Šimová